

Egy rajz utórezgései

2012 június 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Sokáig azt reméltem, hogy elérhetetlen magasságban lebeg felettem a ki nem mondott cél: a Népszava cím? lap több oldalán is szerepelni, de legalábbis felbukkanni. Nos, tegnap sikerült. A nevezett lap els?, második és hetedik oldalán is szerepelhettem, bizony mondom, nem kis dics?ség.

S mindez egy karikatúra kapcsán történt meg velem, mert a rajzot magát kegyeletsért?nek mertem nevezni.

Imígyen: „Maga a rajz egyébként a testes, erdélyi származású költ?t és államtitkárt ábrázolja, amint kiengedi Nyir? József erdélyi író hamvait (szellemét?) a postások táskájára hajazó edényzetb?l. Ami az egészségügyi határértéket illeti, annak is mentálhigiénés részét, ott bizony volna mit kurkászni. Az átmenetileg temetetlen halott magyar íróval szemben ez a rajzocska kegyeletsért?. És nem is csak Nyir? emlékéet mocskolja össze ez a firkálmány, hanem mindazok szemébe is éget?, könnyeztet? port hint, akik olvastak vagy olvasni fognak Nyir?t?l akár egyetlen mondatot is. És mindezt pünkösd táján szerzé papírra a rajzoló, bármelyik nacionalista román lapban megjelenhetett volna ez a karikatúra, ügyesen növeli a feszültséget magyar és magyar közt, román és román közt, magyar és román közt.”

A Népszavának ezekkel a sorokkal nincs problémája, ahogy azzal a megjegyzéssel sem bajmóldik, hogy „Igen, mindennap vannak feladatok, amiket meg kell oldani. A Népszava karikaturistájának most az volt a feladata, hogy legalább két embert tegyen nevetségessé: egy elevent és egy holtat.” Hosszan sorolhatnám még a karikatúra köré, mögé f?zött megjegyzéseim, nem teszem. Talán még annyit: „Karikaturistákkal nem érdemes vitatkozni, általában nekik van igazuk. De sosincs igazuk, ha zsigeri gy?lölettel hajolnak a papír fölé. S hogy bennünk se a zsigeri indulat mozgasson, hallgassuk meg, mit mesélt Pr?hle Gergely a Hír tévének.”

Na, itt kezd?dtek a bajok.

Igaza van a Népszavának akkor, mikor így írt a tegnapi számuk els? oldalán: „A Magyar Hírlap újságírója vélhet?en figyelmetlen volt: Boros Bánk Levente az említett blogbejegyzésében felidézett egy Pr?hle Gergely külügyi helyettes államtitkárral készített Hír Tv-interjút, ez okozhatta a kavardást.” Ami az „említett blogbejegyzést” illeti, abban is igaza van a Népszavának, hogy „a sztorit nem Pr?hle Gergely, hanem Boros Bánk Levente írta le még januárban...”

Duhajabb óráimban sem nevezném ezt a „kavardást” plágiumnak, hiszen az olvasó számára egyértelm? lehetett, hogy a hírforrás maga a Hír Tv volt, az adásba került szöveg nélkül aligha lehetett volna blogolni. Viszont itt ragadom meg az alkalmat, hogy megkövessem Boros Bánk Leventét, akinek neve valóban kimaradt írásomból. Sajnálom, és elnézést kérek t?le is, olvasóinktól is.

De az igazi bajok nem itt kezd?dnek mégsem. Hanem ott, hogy a Népszava olyan er?s vehemenciával védi Charles Gati professzort, ami legalábbis felt?n?. Már nincs szó a karikatúráról, nincs szó arról, hogy sértett-e kegyeletet a lap, vagy nem, csupán Gati professzor védelmezése a feladat.

Sajnálom, hogy Gati professzor a Népszava védelmére szorul, hogy egy karikatúra kapcsán ennyi újságoldalon foglalkoznak a Magyar Hírlappal. Ennyire nem lehet témaszegény a magyar valóság egy ellenzéki lap fel?l nézve. Van elég baj ebben az országban, nem kellene Gati prókátoraiként sok száz bet?vel traktálni az olvasót, elég lett volna, ha magával a karikatúrával foglalkoznak, kivéve Andrassew Ivánt, aki tényleg Pápai karikatúrájával foglalkozik, a lap 11. oldalán.

Viszont ez már a negyedik írás a lapban, e témában.

Szerkeszt? urak, kollégák: nem sok ez egy kicsit?

Apáti Miklós - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
